

HBS-verhaal

Bob Evers-boeken

(Tekst Allard van Lenthe 2020)

De Bob Evers-boeken zijn jeugdromans over de HBS-ers Arie Roos en Jan Prins, die zich als privédetectives in het criminele circuit begeven.

Bob Evers is het rijke neefje uit Amerika. Over hem kom je niks te weten, hij doet voor spek en bonen mee. Het gaat om Arie Roos en Jan Prins.

De twee HBS-ers raken toevallig verwickeld in de misdaad. En wanneer ze éénmaal in de misdaad verwickeld zijn, achtervolgen ze de misdadigers tot in alle uithoeken van de wereld; ze drijven hen tot wanhoop. Wat niet geheel ongevaarlijk is, want een kat in het nauw maakt rare sprongen.

Wie het allemaal betaalt weet ik niet (o ja, Bob Evers natuurlijk), maar Arie Roos en Jan Prins nemen net zo gemakkelijk taxi's en vliegtuigen als ik de tram en de fiets neem.

Ze overnachten net zo gemakkelijk in vijf sterren hotels in de wereldsteden als ik in een tent op een camping in Drenthe.

Wij HBS-ers in Coevorden raken in de greep van de Bob Evers-boeken. We raken er zo van in de greep, dat we in Amsterdam naar het Oosterdok en naar Schiphol gaan om te kijken waar Arie Roos en Jan Prins precies de zeer verdachte personen hebben zien lopen. 'Ik zie ze. Daar zitten ze! Hé! daar lopen ze!'

De schrijver van de Bob Eversboeken is Willy van de Heide, pseudoniem van Willem van den Hout.

Willem van den Hout schrijft de Bob Eversboeken in de jaren '50 in de gevangenis van Scheveningen. Hij zit daar drie jaar vast, omdat hij in de oorlog bij het Zwarte Front was en fascistische pamfletten schreef.

Hij mag in de gevangenis van Scheveningen niet meer schrijven over Duitsland en dat doet hij ook niet. Arie Roos en Jan Prins zitten in Engeland, in de Stille Zuidzee en in Hong Kong. Niet in Duitsland.

De schrijver is Nederland nooit uit geweest, maar hij weet wel hoe je in Barcelona van de Ramblas naar het politiebureau aan het Plaza de Catalunya loopt.

Hij weet precies hoe je de Zuid-Atlantische onderzeese bergkamp van Rosas Atol kunt oversteken en hij weet ook hoe je de Dom van Milaan door een laag deurtje rechts achter het altaar kunt verlaten.

Ik heb het gecontroleerd. Ik ben in Milaan in de Dom geweest. Ik heb dat deurtje gevonden. Het klopt: het deurtje gaat open. Wanneer je je flink bukt, kun je er daar uit!

